

ת"פ 65242/09 - ניסים דוד נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 65242-09 מדינת ישראל נ' חיון ואח'

מספר בקשה: 12

לפני כבוד השופטת בכירה יעל פרדנסקי
ה המבקש:
ニסים דוד
נגד

המשיבה:
מדינת ישראל

החלטה

1. בפני עתירה לגילוי ראייה חסואה מכח סעיף 45 לפקודת הראיות נוסח חדש התשל"א-1971 (להלן: "פקודת הראיות"), שעניינה להורות למשיבת לגלות את תוכנה המלא של הودעת המבוקש באזהרה מיום 15.9.17 אשר חלקים ממנו: שורה 69 מילימ 7-14, ושורות 77-70 במלואן, חסויים (להלן: "הראייה החסומה").
2. אבahir, כי ביום 4.3.20 דנתי בבקשתו במעמד ב"כ הצדדים ורכז המודיעין של תחנת ראש העין, רס"ב רועי חסן (להלן: "רכז המודיעין") וזאת בהמשך החלטתי מיום 25.2.20, (להלן: "ההחלטה"),
3. בתמצית אצין, כי ב"כ המבוקש בטיעוניה הפנתה להנחיית פרקליט המדינה 7.12 ולסעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 וטענה, כי מאחר ומדובר בהודעת המבוקש ולא בחומר מודיעיני, הרי שמדובר במקרה לחוף הזמן, הנימוק של סכנה לשלומו של אחר אינו יכול לעמוד. כמו כן, ניתן לאין זכר את דבריו בהודעה לאור חלוף הזמן, סגורות וכיו"ב. עוד טענה, כי קזו ההגנה של המבוקש עניינו, כי החיפוש אינו חוקי, שכן ההגנה עשוי להשתנות באמ תינתן להגנה אפשרות לעין בהודעת המבוקש בשלהותה.

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשתו וטענה, כי אין בחיסין חלקים מההודעה פגוע בהגנת המבוקש, והאינטרס הציבורי הינו שלא להתריר את החיסין על מנת להגן על שלומו של אדם.

4. לאחר ששמעתי את ב"כ הצדדים, קיימי דיון בדلتיהם סגורות במעמד ב"כ המשיבה ורכז המודיעין, כי כאשר הדיון תועד על ידי בפרוטוקול נפרד וחסוי בכתב ידי אשר הופקד בכספת בית משפט. בתמצית אצין, כי

עמוד 1

רכז המודיעין נימק את התנגדות המשיבה לבקשת בחשש לשalon אדם.

.5

דין והכרעה:

א. כנגד המבוקש ואחרים הוגש כתוב אישום, כשלմבוקש, נאשם מס' 3 בכתב האישום, מיוחס באישום הראשון לכתב האישום ביצוע עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, סעיף 7(א)+ 7(ג) רישא לפיקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973.

ב. בתמצית אציגן,

כי באישום הראשון לכתב האישום נטען, כי ביום 14.9.17 בשעה 15:15 או בסמוך לכך, בדירה ברחוב זכריה 2 בת"א (להלן: "הדירה"), החזיקו בצוותא רפאל חיון ודניאל קרעי (**נאשמים 1 ו-2 בהתאם**), סם מסוכן מסווג קנבוס שלא לצריכתם העצמית ושלא כדין. עוד נטען, כי נאשם 2 החזיק על גופו סם מסוכן מסווג קנבוס שלא כדין ושלא לצריכתו העצמית, ושבחיפוש שנערכ בדירה הכספי נאשם 1 שוטר. כן נטען, כי באופן נסיבות החזיק המבוקש על גופו סם מסוכן מסווג קוקאין במשקל 9.97 גרם נטו, שלא לצריכתו העצמית ושלא כדין.

ג. סעיף 45 לפיקודת הראיות קובע: **"אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראייה אם שר הביע דעתו, בטעודה חתומה بيדו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדן בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבוקש גילוי הראייה, כי הצורך לגלוותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגלוותה."**.

הוראת סעיף 46(א1) לפיקודת הראיות קובעת את השיקולים אותם אמרו בית המשפט לבחון בבואה להכריע בשאלת חשיפת הראייה החסונה:

"בהחלטה כאמור בסעיף קטן (א) ישקול בית המשפט, בין השאר, את הקשר שבין החומר החסוני לגדר המחלוקת בין בעלי הדין, בשים לב לגרסת ההגנה, את הקשר שבין החומר החסוני לראיות הגלויות וחומר חסוני אחר בתיק, ואת קבילות החומר החסוני ומשקליו הצפוי אם יוגש קריאה במשפט..."

ד. בבש"פ 3921/19 טאהר ח'לף נגד מדינת ישראל (4.7.19) סקר כב' הש' מזוע את ההלכה:

"הבחן לעניין הלין פלילי הוא אפוא, כי מקום שהראייה החסונה היא 'חוינית להגנת הנאשם', אזי יש לחשוף את המידע החסוני, ללא איזון עם האינטראס הציבורי המוגן על ידי החיסין (תוך שהמדינה רשאית להחליט על חזרה מכתב האישום כדי להימנע מחשיפת המידע). לעומת זאת, מקום שהראייה עשויה להוועיל להגנת הנאשם, אך אינה בגדר ראייה 'חוינית' להגנתו, יש לעורר איזון בין מידת התועלת להגנת הנאשם לבין עצמת האינטראס הציבורי המוגן על ידי תעודת החיסין. מהי ראייה 'חוינית להגנת הנאשם'? בית משפט זה עמד לא פעם בפסקתו על משמעותם של מונחים אלה, ונקבע כי 'הבחן לחויניותה של ראייה להגנתו של הנאשם הוא אם יש בה פוטנציאלי מזכה, היינו - אם הראייה עשויה לעורר ספק סביר באש灭ו ...'."

בבש"פ 8585/12 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.13) כתב כבוד השופט מלצר: "...על בית המשפט הדן

בעתירה לנילוי ראייה חסוויה לבחון את החומר החסוו: 'בעינוי של סגנור' המבקש לגלוות כל בدل ראייה שיש בה, ואפילו בדוחק - כשהיא עצמה או עם ראיות אחרות - לסייע לנאים..."

ה. לאחר שעניינו בהודעת המבקש במלואה, אשר סומנה במ/1 והופקדה בכספת בית המשפט, וشكلתי את טיעוני ב"כ הצדדים ואת דברי רcz המודיעין, מצאתי, כי בהתחשב בנטען בעובדות האישום הראשון בכתב האישום ביחס למבקש, אין בחשיפת הראייה החסוויה "פוטנציאל מזכה", ולא ניתן לומר כי יש בראייה החסוויה כדי לעורר ספק סביר באש灭תו של המבקש.

ו. לאחר שشكلתי את דברי רcz המודיעין, שוכנעתי כי יש בחשיפת הראייה החסוויה כדי לפגוע בעניין ציבורי חשוב שעוניינו סיכון שלום אדם.

ז. לפיכך, משלא מצאתי פוטנציאל מזכה בראייה החסוויה, ולא מצאתי כל בدل ראייה שיש בה אפילו בדוחק כדי לסייע להגנת המבקש, לא מצאתי כל הצדקה לפגוע באינטרס הציבורי עליו בא החיסון להגן, ולפיכך עיתרת המבקש נדחית.

מזכירות תשלוח החלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ט' אדר תש"פ, 05 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.